

volderen fortsat består, idet dette krav normalt vil forældes efter dansk rets almindelige forældelsesregler. Dette indebærer reelt en begrænsning af selskabets umiddelbare hæftelse over for skadelidte.

Med henblik på at undgå en sådan situation foreslår udvalget, at det i forsikringsaftaleloven fastslås, at § 29 ikke omfatter de tilfælde, hvor ansvarsforsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte. I disse tilfælde vil skadelidtes krav mod selskabet således forældes efter de samme regler, som gælder for skadelidtes krav mod skadevolderen, dvs. normalt 1908-loven og Danske Lov 5-14-4. Denne ændring kan efter udvalgets opfattelse gennemføres uafhængigt af Forældelsesudvalgets arbejde.

Der henvises til betænkningen side 159 ff.

Justitsministeriet er enig i, at udformningen af de fremtidige regler om forældelse af forsikringskrav bør ske i lyset af Forældelsesudvalgets arbejde vedrørende dansk rets almindelige forældelsesregler, og at der derfor på nuværende tidspunkt ikke er grundlag for at foreslå grundlæggende ændringer af forsikringsaftalelovens forældelsesregler. Justitsministeriet vil til sin tid drøfte med Forsikring & Pension, Forbrugerrådet og andre berørte organisationer mv., om der i lyset af Forældelsesudvalgets forslag fortsat er behov for særregler på forsikringsområdet om forældelsesfristens længde, begyndelsestidspunkt mv.

Justitsministeriet kan endvidere tilslutte sig udvalgets forslag vedrørende forældelse af krav mod ansvarsforsikringsselskaber, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. lovforslagets § 1, nr. 9 (forslag til lovens § 29, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

4.5. Direkte krav ved ansvarsforsikringer

4.5.1. Gældende ret

Ved ansvarsforsikringer indtræder skadelidte efter forsikringsaftalelovens § 95 i skadevolderens/sikredes ret mod ansvarsforsikringsselskabet, når skadevolderens erstatningspligt og erstatningens størrelse er fastslået. Erstatningspligten og erstatningens størrelse kan fastslås ved dom over skadevolderen, eller ved at skadevolderen anerkender skadelidtes erstatningskrav.

Skadelidte »indtræder« i sikredes ret, dvs. at skadelidte kan rette sit krav direkte mod ansvarsforsikringsselskabet, men skadelidte kan dog ikke få en bedre retsstilling over for selskabet, end skadevolderen/sikrede ville haft, hvis den pågældende selv havde betalt erstatningen til skadelidte og derefter havde gjort kravet gældende mod selskabet. Om og i givet fald i hvilket

omfang skadelidte har et krav mod forsikringsselskabet, afhænger således af, i hvilket omfang sikrede/skadevolderen har et krav mod selskabet. Forsikringsselskabet kan gøre de samme indsigelser gældende over for skadelidte som over for skadevolderen/sikrede, f.eks. at forsikringsdækningen er ophørt på grund af manglende præmiebetaling (lovens § 14), eller at sikrede forsætligt har fremkaldt forsikringsbegivenheden (lovens § 18).

Spørgsmålet om skadelidtes muligheder for at rette sit krav direkte mod skadevolderens ansvarsforsikringsselskab er i praksis navnlig opstået i tilfælde, hvor skadevolderen er gået konkurs eller lignende. Det er imidlertid nu fastslået ved Højesterets dom gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2001, side 1303, at skadelidte i tilfælde af skadevolderens konkurs har et krav mod ansvarsforsikringsselskabet.

Med hensyn til den lovpligtige ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer gælder der den særlige regel, at forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte, jf. færdselslovens § 108, stk. 1. Det samme gælder for den lovpligtige ansvarsforsikring for hunde, jf. hundelovens § 8, stk. 2. Den skadelidte kan i disse tilfælde uden videre rette sit krav direkte mod ansvarsforsikringsselskabet, uanset om betingelserne i forsikringsaftalelovens § 95 er opfyldt. Forsikringsselskabet hæfter endvidere umiddelbart i forhold til skadelidte, dvs. at selskabet som udgangspunkt skal betale erstatning til skadelidte, selv om selskabet ikke i forhold til forsikringstageren er forpligtet til at dække skaden, f.eks. fordi skaden er forvoldt forsætligt, eller forsikringstageren har tilsidesat sikkerhedsforholdsregler i forsikringsbetingelserne.

4.5.2. Lovforslagets udformning

Som anført ovenfor, kan skadelidte efter § 95 som udgangspunkt alene rette sit krav mod forsikringsselskabet, hvis skadevolderens erstatningspligt og erstatningens størrelse er fastslået ved skadevolderens anerkendelse af kravet eller ved dom mv. over skadevolderen. Skadelidte skal således rette sit krav mod skadevolderen først, selv om det oftest vil være forsikringsselskabet, der i sidste ende kommer til at betale erstatningen. Selskabet vil dog i praksis ofte blive involveret i sagen mod skadevolderen ved, at den pågældende kontakter forsikringsselskabet, som herefter bistår ham eller hende under sagen (f.eks. med advokatbistand).

Udvalget har overvejet, om der bør indføres en almindelig adgang for skadelidte til at rette sit krav direkte mod skadevolderens ansvarsforsikringsselskab. Dette ville for skadelidte indebære den processuelle